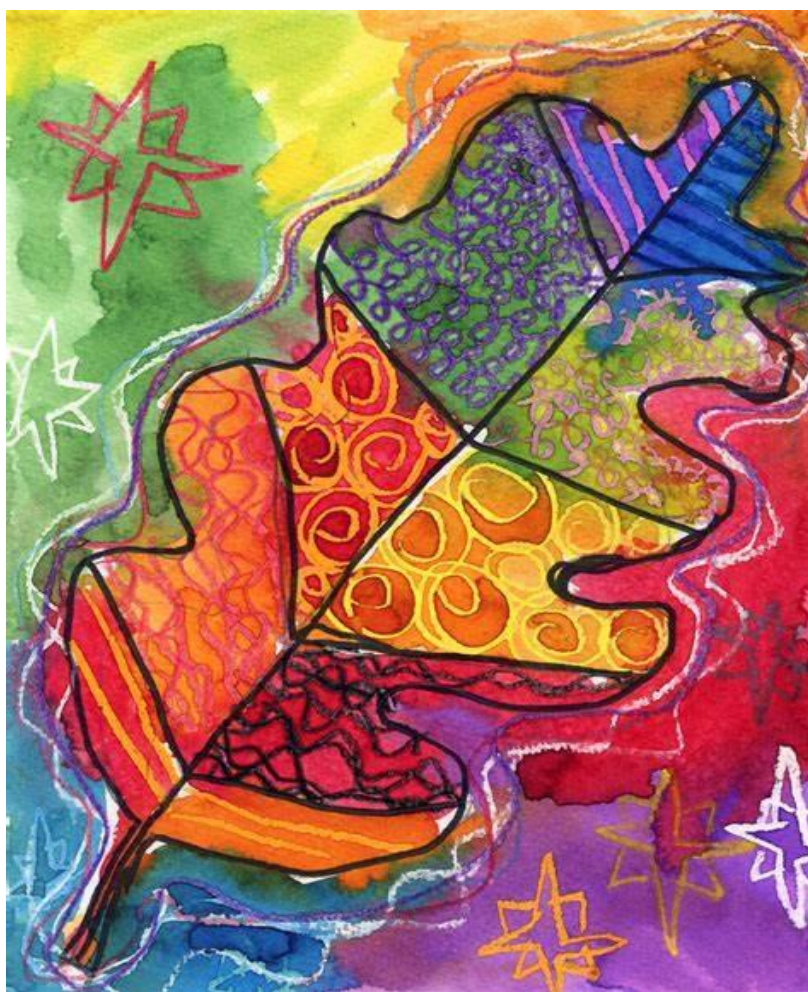

OSMIČKA

časopis žáků ZŠ Osmička

3. číslo

školní rok 2022/2023

vychází 11. listopadu 2022

Vážení členáři,

připravili jsme pro vás v pořadí už 12. číslo časopisu
OSMIČKA a doufáme, že si v něm každý najdete to svoje.

😊 Mrkněte na seznam, jestli vás něco zaujme.

Co nás čeká v tomto čísle...

Listopad – významné dny a svátky

Vzpomínky na Halloween

Básničky

HYGGE

Recept na dýňovou polévku

Psycholožka do kapsy

Kněz – povídka ala Stephen King

Záhadná místnost

EKOOKÉNKO – Jak s ježkem

LISTOPAD

Listopad je podle gregoriánského kalendáře jedenáctý měsíc v roce. Má 30 dní. Jeho český název se odvozuje od padání listů, které je pro toto období ve střední Evropě charakteristické. Latinsky se měsíc nazývá *November* od latinského *novem* (tj. devět), neboť do roku 153 př. n. l. byl listopad v římském kalendáři devátým měsícem v roce. Tento název převzala i velká část evropských jazyků.

Svátky a významné dny v listopadu

Listopad je poslední podzimní měsíc, a jakmile se na něj dostane, je tu už jen skok do zimy a do Vánoc. My si ale připomeneme svátky a významné dny, které slavíme právě v listopadu. Hned první listopadový den nám nabízí dva významné dny - Svátek všech svatých, který připomíná všechny svaté, nikoli pouze ty, kteří byli oficiálně kanonizováni. Tento svátek slaví všichni křesťané. A tento den je dále zapsán jako Světový den veganství.

2. listopad - Památka zesnulých, lidově označován jako dušičky. Tento den je významnou vzpomínkou za naše drahé zemřelé, i za ty, na které již nikdo nevzpomíná. Tradičně se zdobí hroby, zapalují svíčky za duše zemřelých, a pořádají se bohoslužby. Opačnou formou našich dušiček je anglosaský svátek Halloween.

6. listopad - Mezinárodní den prevence ničení životního prostředí v průběhu válek a ozbrojených konfliktů. Tento den vyhlásila za významný OSN jako připomínku ozbrojených konfliktů současnosti, které mají dalekosáhlý vliv na životní prostředí a jeho likvidaci než v minulých dobách díky moderním ničivým zbraním.

11. listopad je nejen významným svátkem svatého Martina a s ním spojené křesťanské i lidové slavnosti, požívání pečených husiček, pití svatomartinského vína a koledy, ale také Den válečných veteránů.

17. listopadu si připomínáme Mezinárodní den studentstva. V roce 1939 byla uspořádána demonstrace českých studentů proti německé okupaci, která se vygradovala zastřelením dvou studentů a následným postupným zavíráním českých vysokých škol, masivním zatýkáním studentů a deportace do koncentračních táborů. O 50 let později vyvrcholila v tento den demonstrace na Národní třídě v tzv. sametovou revoluci a v tehdejší ČSSR došlo k převratu a ukončení vlády komunistické strany.

18. listopad je uznáván jako Mezinárodní nekuřácký den, který má připomenout škodlivé účinky kouření cigaret a tabáku, problematiku pasivního kouření a škodlivost nikotinu na lidský organismus celkově.

19. listopadu připadá Světový den prevence týrání a zneužívání dětí, což je doposud v řadě zemí tolerováno a přehlíženo. Zároveň je tento den Světový den toalet, který má za úkol zvýšit osvětu v rozvojových zemích, kde dodnes není výjimkou, že tamní obyvatelé např. Keni nebo Etiopie vykonávají svou potřebu před zraky turistů na ulicích.

21. listopad také slaví tři významné dny - Světový den televize (na počest J. L. Bairda, který jako první udělal přenos obrázků po telegrafických drátech), Světový den pozdravů (spočítejte si, v kolika řečech dokážete pozdravit) a Mezinárodní den filozofie, věnovaný nejen filosofům, ale i jejich dědicům a odkazům tohoto vědění a moudrosti. Tento den můžeme pojmenovat též jako dne oslav vzdělanosti.

27. listopadu je 1. adventní – železná neděle, která nám odstartuje čas adventní – období čekání na Vánoce.

Wikipedie

VZPOMÍNKY NA HALLOWEEN

Halloween jsme si letos užili ve škole, v družině i na strašidelné stezce na Hlásce, kde jsme bojovali se svými strachy a fobiemi. I tato výzva proběhla bez ztrát. 😊

RŮŽE

Růže je úchvatná,
tak jako láska pláče,
ale nekouše
růže je květina
jedině jediná
růže ti ale nepomůže.

Znamení lásky
bolavé pásky
smutku a bolesti
někdy i radosti,
znamení lásky to
vždycky je
a znamení lásky to
vždycky bude.

Přej si něco...3,2,1....ted'.
Obletí s tebou celý svět.

DUŠE

Jednou ročně, jeden den
Přijdou duše, přijdou sem.
Přijdou duše, přijdou k nám
A já jim svůj život dám.

Apo

HYGGE

Slovo *hygge* pochází z dánského slova, které znamená „dát odvahu, útěchu, radost“. *Hygge* pochází z *hyggja*, což ve staré norštině znamená „myslet“. *Hygge* je postaveno ze staroseverského slova *hugr*, které se později stalo *objetím*, což znamená duši, mysl, vědomí.

Wikipedie

Jak můžeme být HYGGE?

Jednoduše. Připravíme si doma takovou pohodu, abychom potěšili všechny smysly a bylo nám útulno:

- Vezmeme si teplé ponožky, nejlépe od babičky pletené
- Uvaříme si čaj nebo kakao do krásného hrnečku
- Dáme si k tomu něco dobrého
- Zapálíme si vonnou svíčku, případně zatopíme v krbu

- Zachumláme se do teplé deky
- Čteme si oblíbenou knížku
- Myslíme na hezké věci, aby nám bylo příjemně

Zkuste potěšit všechny svoje smysly: zrak (světlo), chuť (dobrota), sluch (praskání ohně v krbu nebo jen ticho), čich (vůně svíčky, jídla), hmat (teplo).

Můžete to sami vyzkoušet... 😊

Dýňová polévka s kari

Celkový čas: 1 hodina

Množství: 4 porce

Suroviny

- 1 kg neočištěné dýně (750-800 g po očištění)
- 2 lžíce olivového oleje
- 1 lžička soli
- 1 cibule
- 400 ml kokosového mléka nebo kokosové smetany
- 600 ml zeleninového nebo drůbežního vývaru (jde to i bez něj, ale u žádné krémové polévky to pak není úplně ono)
- 1 balení (50 g) červené kari pasty

Postup

1. Troubu předehřejte na 220 stupňů. Z dýně mezitím vydlabejte měkkou dužinu se semínky, odstraňte stopku a tuhý spodní konec a taky dýni oloupejte, pokud nemáte druh hokaido.
2. Očištěnou dužinu dýně nakrájejte na centimetr silné plátky, promíchejte je s 1 lžící oleje, 1/2 lžičkou soli a vyskládejte na plech vyložený pečicím papírem tak, aby se kousky dýně nepřekrývaly a ležely jen v jedné vrstvě. Vložte do vyhřáté trouby a pečte 30 minut, až dýni začnou vyskakovat hnědé puchýřky a bude krásně měkká.
3. Cibuli oloupejte a nakrájejte nadrobno. Ve středně velkém hrnci rozehřejte druhou lžící oleje, vhod'te nakrájenou cibuli, zbytek soli a zvolna nechte 2-3 minuty měknout a zesklovatět. Občas promíchejte a hlídejte, cibule by neměla začít hnědnout.
4. Ke změkklé cibuli přidejte kari pastu a ještě minutu míchejte, aby se rozvoněla v tuku. Zalijte kokosovým mlékem a vývarem a zvolna přiveďte k varu.
5. Upečenou horkou dýni přesuňte z plechu do hrnce k vroucímu polévkovému základu, nemusíte ji nijak krájet ani kouskovat, nechte kusy velké, tak jak jsou. Vařte zvolna a nezakryté 15 minut. Jestliže to u vás při pečení dýně hezky vonělo, tak teď už to bude k nevydržení.
6. Na závěr polévku rozmixujte ponorným mixérem co nejvíc dohladka. Pokud je to potřeba, dosolte, nic jiného by však polévce chybět nemělo. Chladnutím polévka houstne, podávejte ji vždy co nejvíc horkou, to má nejlepší konzistenci.

<https://www.kucharkaprodceru.cz/dynova-polevka/>

POUŽITÍ VIZUÁLNÍCH KOTEV JE DOBRÝ ZPŮSOB,
JAK SI ZLEPŠIT NÁLADU, KDYŽ SE CÍTÍTE MIZERNĚ.

MŮŽETE SI TŘEBA V LOŽNICI ROZVĚSIT OBRÁZKY,
NA PRACOVNÍM STOLE NECHAT RŮZNÉ DROBNOSTI
NEBO MILOSTNÝ DOPIS V TAŠCE.

SBÍREJTE VĚCI, NA KTERÉ KDYŽ SE PODÍVÁTE,
CÍTÍTE SE LÉPE.

SEPIŠTE SEZNAM SVÝCH VIZUÁLNÍCH KOTEV:

NÁLADU SI MŮŽETE VYLEPŠIT POMOCÍ JAKÉHOKOLI
SMYSLU. SEPIŠTE SI KOTVY K OSTATNÍM SMYSLŮM...

Kněz (horor ala Stephen King)

Bylo to běžné ráno. Slunce prozářilo knězův dům, jako každé ráno. Kněz se díval z okna na hluboký les, zatímco snídal. Měl chleba s máslem a sýrem. Pak sedl do auta a odjel do města do kostela. Nějakou dobu tam kázal, pak se odebral pryč od oltáře a šel naslouchat lidem do zpovědnice. Naproti němu seděl vysoký, vyzáblý mladík. Kněz se k němu naklonil a šeptem se ho zeptal, co ho trápí. Muž šeptem odpověděl, že ho pronásleduje ďábel. Kněz si z toho nic nedělal, takových případů řešil mnoho a nikdy to opravdový pekelník nebyl. Přesto se zdvořile otázal, jakou podobu na sebe ten ‚ďábel‘ bere.

Muž odpověděl: „Tenhle příběh sem nikomu nevyprávěl a nikomu ho už vyprávět nebudu.“ Pak pokračoval tajemným zastřeným hlasem. „Vyrostl sem na farmě na jihu poblíž lesa. Je to takovej ten les, co v něm jdete tři dny a jste teprv v půlce. Vzpomínám si taky na velkou řeku, kam jsme s bráchou chodili jako malí. Chovali jsme králíky, krávy, ovce, prasata, prostě klasická farma ze zapadákov. Jednoho dne, to mi bylo asi devět, táta rozhod, že přespíme v lese. Šli jsme sice asi sto metrů, ale připadalo mi to jako ta nejdobrodružnější výprava pod sluncem. Utábořili jsme se, ale mladší brácha si nadělal do kalhot strachy, a tak ho vzali domů. No, a protože začal slejvák jako prase, zůstali všichni tři doma a nikdo si ani na vteřinu nevzpomněl na mě. Když déšť ustal, a já vylez ze stanu, byla asi půlnoc.

Chvíli se jen tak rozhlížím a najednou, z ničeho nic, přede mnou vlk. Srst měl celou šedou a velkej byl jak medvěd. Jen tak si tam seděl a civěl na mě. Na chvíli sem zavřel voči. Slyšel jsem dlouhý hluboký zavytí, ale držel sem voči zavřené. Když sem je vtevřel, už tam nebyl. Říkal sem si pak, že se mi to zdálo. Ráno sem se dozvěděl, že streja umřel, což mi bylo divný, protože nikdy nepil, nekouřil, chodil brzo spát a vůbec žil víc zdravě, než všichni ostatní členové rodiny dohromady.

Rok na to sem nemoh spát, tak jsem se šel projít. A zase tam seděl. Propaloval mě takovým pohledem, že na něj do smrti nezapomenu. V tom

mě něco napadlo. Zavřel sem voči,, zase zavytí. A když sem je v otevřel, byl zase pryč. Měl sem zlou předtuchu, ale nikomu sem ji neřek. Další den jsme vobjevili bráchu mrtvýho. To se ví, že jsme mu udělali pohřeb. Nikdy bych nevěřil, že se do té hrobky vejde tolik věcí.

Takhle to šlo dál. Vždy se zjevil nečekaně. vždycky sem zavřel voči. vždycky zavyl. Nikdo neunikl. Nyní mi vyje jednou za čas pod okny. Vždycky blíž a blíž. Žádné zařikání proti němu neplatí.“ Pak se zvedl a šel na parkoviště poblíž kostela. Kněz ho doprovázel. Už byla

černá noc. Najednou se otočil a s úsměvem řekl „Nezapomeňte, zjevuje se v podobě vlka!“ pak jakoby se po něm zem slehla. Kněz koutkem oka zahlédl, jak se mezi stromy mihl černý stín. Došel k autu, a rozhodl se, že pojedou domů. Ještě než nastoupil, uslyšel dlouhé vlčí zavytí.

Hrobník

ZÁHADNÁ MÍSTNOST

Poněkud větrné odpoledne to bylo, když se rodina Müllerových přestěhovala do nového domu na okraji Philadelphie. Byl dvoupatrový cihlový s obrovskými okny a rozsáhlou zahradu, která mu dodávala ještě více majestátnosti. Před dveřmi stála vysoká tůje a v záhoncích vzkvétaly různobarevné tulipány. „Dům, jako z filmu,“ řekla paní Müllerová, ale byla nejspíš jediná, které se líbil. Dvojčata El a Mett, až tak nadšená nebyla. Nikoho zde neznala, Wi-Fi ani mobilní data tady nefungovaly. Neustále to hlásilo: žádný signál. „To snad není možný, co tu jako budu dělat, jsem influencerka, potřebuju internet!“ řekla El. Nikdo z členů rodiny ji na to neodpověděl, jen Mett si pro sebe říkal: „To taky nevím.“

Večer se už pomalu blížil. El pořád myslela na to o kolik sledujících už přišla, protože už více než 3 hodiny nebyla online. V ruce držela svůj nejnovější iPhone a hledala signál. Prošla snad celý dům odshora dolů, ale nikde ani jedna čárka. V přízemí domu, tam za kuchyní, narazila na zvláštní dveře. Vypadaly jinak než ty ostatní. Byly honosnější, jako z nějakého zámku nebo tak něco. Rozhodla se je otevřít, ale nic neviděla, snažila se najít

vypínač, kterým by si rozsvítila, aby věděla, kde to vlastně je. „Nikde není,“ řekla si pro sebe. Tak ji napadlo si zapnout baterku na mobilu. „Aspoň k něčemu tě teď využiju,“ vzkázala mu. Když iPhone zapla, uviděla všude pavučiny, prach a schody, jež vedly dolů. El opatrně schody sešla, byla už téměř dole, ale najednou něco zapípalo. Škubla sebou, ale sama sebe přesvědčovala, že se vůbec nebojí. „Jste opět připojena k síti,“ napsal influencerce mobil. Když to uviděla, nenápadně se usmála a v duchu pronesla: „Konečně!“

Sociální sítě ji ale momentálně nezajímaly, chtěla zjistit kde to vlastně je a kam cesta vede. Celá se chvěla zimou, uši měla nastražené a šla velmi pomalu. Na konci chodby byly další dveře, na nichž se rozlézaly pavučiny. Nevěděla, co má dělat, bála se, ale zároveň chtěla zjistit, co se za dveřmi skrývá. Pomalu šahala na kliku, pootevřela dvířka a baterkou posvítila do místnosti. Uviděla velikou věc, něco jako bednu ale větší, z té dálky nebylo poznat, co to je. Přistoupila blíž a zjistila, že se jedná o hrobku. V tu chvíli uslyšela kroky, rychle se skrčila, aby ji nešlo vidět. Srdce ji přitom bušilo, jako nikdy předtím. Zvuk byl slyšet čím dál víc, tudíž bylo jasné, že se někdo blíží. „El? El? Jsi tu?“ „Panebože Mette, co tu děláš?“ odpověděla El svému bratrovi. „Podívej, co jsem tu našla.“ Mett nemohl uvěřit svým očím: „To je hrobka?“ „Ne, to je televize, fakt!“ vtipkovala El.

Oba stáli a nevěřícně koukali. „Podíváme se dovnitř?“ vzesli nahlas naráz, nezapře se, že to jsou dvojčata. Celou svou silou se to snažili otevřít, ale nešlo to. El nakonec, popadla krumpáč, který ležel vedle, zapřela se a tlačila, aby konečně hrobku otevřela. „Dej to sem!“ řekl Mett. Chtěl sestře dokázat, že hrob otevře a taky že se mu to povedlo. Třikrát zabral za krumpáč a hrob byl otevřený. Sourozenci se na sebe podívali. „Vidíš to co já?“ řekla El. „Jo, chudáček,“ odpověděl, její o pět minut starší bratr. V hrobce nebylo žádné lidské tělo, ale tělo mrtvého psa. El přišla blíž, v jedné ruce držela mobil s baterkou a druhou si zacpávala nos, protože to hrozně páchlo. V hrobce viděla spoustu dalších starých věcí nejspíš po předchozích majitelích. „Nikdy bych nevěřila, že se do hrobky vejde tolik věcí,“ řekla nevěřícně. „Co teď budeme dělat?“ otázal se Mett. „El? Mette? Kde jste?“ volala ze shora paní Müllerová. „Musíme to říct rodičům,“ pronesla El.

Když už celá rodina věděla, co se stalo, společně se přesunuli k hrobce. „Zítra ji odvezeme a zavolám deratizéra, aby to tu vyčistil“ odpověděl pan Müller na dotazy dětí, co se s hrobkou bude dít. „Pojďte už nahoru, není mi tu dobře,“ řekla paní Müllerová. „Já tu ještě chvílku zůstanu, je to jediné místo v domě, kde je internet“ odpověděla El. Chtěla se totiž se svým zážitkem podělit s fanoušky. „Ahojte, všichni, tady vaše hvězda El, neuvěříte, co se mi dnes stalo...“

EKOOKÉNKO – Jak s ježkem...

Kdy potřebují ježci naši pomoc?

Ježci jsou pro své okolí velmi užiteční. Pokud jim připravíme na zahrádce dostatečné podmínky, budou našimi skvělými pomocníky. Živí se brouky, červy a slímáky a to je na zahradě pomoc k nezaplacení. Ale mohou nastat situace, kdy bez naší pomoci nemají šanci přežít zimu. Pak bychom zase měli pomoci my jim.

Je potřeba ježkům pomáhat?

Každoročně ožívají diskuse o tom, zda je třeba ježkům vůbec pomáhat. Zda takovou pomocí příliš nezasahujeme do chodu přírody. V takovou chvíli je třeba připomenout, že celá **čtvrtina ježků, kteří nepřežijí zimu, zemře proto, že nemají dostatek vhodného prostoru na zimování**. Spousta dalších ježků zahyne pod koly aut. A pak je tu ještě jedna ježčí skupina – pozdě narozená mláďata, která nestačí dosáhnout správné váhy pro prezimování. Ta mají bez lidské pomoci jen mizivou šanci přežít.

Příznem si, že někdy příliš vypulírované zahrady připraví ježky o vhodný úkryt. Útočiště potřebují nejen k zimnímu spánku, ale také na jaře k výchově mladých a přes léto k dennímu odpočinku. **Ideální prostor pro ježky na zahradě představuje skupina hustých keřů, kupka dříví a listí a volně přístupná hromádka kompostu.**

Pomoci může i náhradní řešení – jakýsi **domek pro ježka**. Nejčastěji se mu říká **ježkovník**, poněkud kuriózně zní název **ježník**, jindy bývá označován jako **budka** či **domeček pro ježky**. Zruční kutilové je vyrábějí sami, ostatní si mohou vybrat v nabídce na internetu. Nejširší nabídku připravila [Zelená domácnost](#)

Každého ježka nemusíme zachraňovat

Občas se stává, že lidé v dobré víře nosí do útulků i ježky, kteří by bez potíží dokázali prezimovat venku. Jak tedy poznat, který ježek potřebuje lidskou péči? **Aby ježek bezpečně přežil zimu, měl by vážit nejméně 650 g.**

Ježek potřebuje naši péči pokud:

- do poloviny října váží méně než 250 g
- do konce října váží méně než 400 g
- v listopadu váží méně než 600 g (měří méně než 15 cm)

Kam s ježkem?

Pokud najdeme na zahradě nebo při procházce ježka, který potřebuje péči, pak se o něj můžeme zkusit postarat. Nemáme-li vhodný prostor na jeho zimování a nebo by potřeboval nějakou další odbornou péči, můžeme se spojit s pracovníky některé ze záchranných stanic. Kontakty na jednotlivé členy **Národní sítě záchranných stanic** najdete na webu www.zvirevnouzi.cz

V hlavním městě se můžeme obrátit na [Záchrannou stanicí Lesů hl. m. Prahy pro volně žijící živočichy](#), která sídlí v Jinonicích. O nalezené ježky tu pečují vskutku příkladně. A byť se jim jich na podzim sejde mnohdy i několik desítek, přesto k nim přistupují individuálně. Pokud má některý ježek něco obzvlášť rád, je informace o jeho oblíbené zábavě či pochoutce uvedena na jeho kleci. O ježky se tradičně starají například také v Útulku pro poraněná divoká zvířata Správy KRNP ve Vrchlabí.

<https://www.zahrada-centrum.cz/clanky/130-kdy-potrebuji-jezci-nasi-pomoc>

Blíží se nám **ADVENT** a to znamená, že s ním se nám přibližuje i období čekání na Vánoce. A tak neváhejte a pošlete nám vaše obrázky, příběhy, básničky a fotografie s adventní nebo vánoční tematikou. Už se na ně těšíme. Nejen že je otiskneme v příštím čísle, ale všechny také odměníme.

Výtvary posílejte mailem na: filisa1310@gmail.com

